

MARSALL LÁSZLÓ

Bartók II

A FIBONACCI-SOR EGY SZEGMENTUMÁNAK MEGFORDÍTÁSA
(21-13-8-5-3-2-1)

*Szaporodnak a fehér vérsejtjeim,
alpesi havazás a keringésben,
nyugtában bennem a vörös Napkorong,
csontvelőmből Doktorok csipegetnek,
mérik-méretegetik az Arány-számát,
mintha belém költözne Ő, Fibonacci.
Mintha a „Concertóm” mércén dübörögne,
vörösvérsejtes infúziót adagolnak,
komponálásban mielőtt elérném
az „arany metszés” irracionális pontját,
hogy mégis szünetjellel kell befejeznem,
a mágikus 89-es számot így kapom el.
A magam kudarca, Dittám, vagy a törvény
szabta rám, s a héraikleitoszi Diké
poroszlói a Mérték áthágása miatt el-
ragadnak, visznek a Nagy Ítéző széke elébe.
Távolodva a Szív-közeli Hazától,
együtt omolni a kárhozatos szolgák
ifjai-véneivel és dallamaikkal,
rádöbbenjek az ősi abszurdításra:
létezik „pentatonikus anyatej.”*

13.

*Kottafejekben s eleven zenében,
ha benne rejlik létem rezgésszáma,
akár egy acél-szerkezetű híd-ív,
s rajta bal-jobb bal-jobb katonák
egyszerre lépve egyazon ütemben*

*masíroznak, a hídnak ön-rezgését
acél-roppanásig fölfokozva,
s bekövetkeznék a Katasztrófa,
Ha benne jelenlétem rezgésszáma,
s nem zuhanna, de fölfelé lebegne,
mint kottaképből eleven zene,
és temettetnék izzó Napgödörbe:
a Semmiben Senki – álomtalan álom.*

8.

*Tengeri só kesernyés szaga.
Mégmérgezett angyal
Vergődik a számban
– álombeli emlék –
hullámok hátán
ugrálva elrohant.
Egymás haját tépi a parton
két egy-testvér kisgyerek.*

5.

*Mintha elhangolt hárfa rezege,
tetőtől-talpig mágneses vihar
rázkódtatja a testemet belül.
Segíts most rajtam Angyalom, ha vagy,
Végre csitítsd el tollazatod zúgását.*

3.

*Egy pohárnyi víz gyűrűzik a kézben.
Föld morajlik a testem egén.
Tarajlik bennem Idő-óceán.*

2.

*Burkoljatok be szerzettem zenémbe.
Gemma leszek, vagy elcsituló szél.*

1.

Vasvillával hányok szelet szél-kazalba?